

DE OEFENRUIMTE

CRY WOLF BLUES BAND

No-nonsense. Zo kun je de Cry Wolf Blues Band, die nummers van Rory Gallagher tot Jimi Hendrix covert, het best typeren. Niet alleen het uiterlijk - spijkerbroek met T-shirtje of overhemd - maar ook het werkethos van zanger-gitarist Hans Morelis, bassist Bosco Streumer en drummer René Heus in de oefenruimte is simpel: gitaar om de nek, gaan met die banaan en lol maken!

TEKST: PATRICK LAMBERTS
FOTO'S: RONALD ECKRINGA

Zet een Utrechter (Bosco), een Rotterdammer (Hans) en een Amsterdammer (René) in één ruimte en je krijgt geheide praatjes. Het duurt even, maar als Musicmaker een tijdje aanwezig is, vliegen de toespelingen over en weer. Vlak nadat er een versie van Born Under A Bad Sign van Albert King ten gehore is gebracht, concludeert René: 'Zie je wel! Ik zei al: die hebben we een tijd niet gespeeld, dan moet ie de akkoorden weer gaan zoeken.' Boven het gelach van de drummer dient de aangesproken Bosco hem van reëliek: 'Klote Amsterdammer!' Gelukkig kan iedereen erom lachen.

BILJARTTAFEL

Deze gezonde rivaliteit staat in het niets bij het speelplezier van deze mannen van middelbare leeftijd. Want als er één ding belangrijk is volgens de bandleiden, dan is het plezier maken. René: 'Als je al met tegenzin naar de oefenruimte komt, kun je beter thuis blijven. Dat gevoel slaat over op een ander. Ik woon in Apeldoorn en moet een uur rijden om in Neede te komen. Als ik dan in de oefenruimte kom en het is alleen maar lou loene [tevergeefs - PL], dan is dat zonde van mijn tijd.'

Maar chagrijnige gezichten of irritaties komen haast niet voor. Sterker, het is regelmatig een dolle boel in JM Music Factory! Hans: 'We moe-

ten hier de deur goed dichthouden. Als er mensen om de hoek komen kijken, denken ze dat we helemaal maf zijn! We staan hier af en toe net zo gek te doen als op het podium.' Bosco: 'Hans stond laatst tijdens een optreden nog op een biljarttafel en ik lag er met mijn rug half overheen.' Hans: 'Als je een beetje show maakt, dan krijg je interactie met je publiek. Als je als zoutzakken staat te spelen, zie je het publiek al half onderuit gaan.' René: 'Soms als ik twee keer met mijn ogen knipper zijn ze weg. Dan denk ik: waar zijn die gasten nou weer heen? Ze spelen namelijk met een draadloos systeem en kunnen overal naartoe.'

YIN EN YANG

Cry Wolf Blues Band bestaat nu zo'n drie jaar. Eind vorig jaar werd er een live-dvd opgenomen in het Blues Café in Apeldoorn. Onlangs stond de driemansformatie in het voorprogramma van (slide-)gitarist Eric Sardinas in Gigant te Apeldoorn. In een drukke maand treedt de band gemiddeld een keer per week op. Bosco: 'Ik regel de optredens. Dus als iemand op een bepaalde datum niet kan oefenen of optreden dan moet diegene dat ruim van tevoren doorgeven. Dat is de afspraak. Als ik een optreden krijg aangeboden dan wil ik meteen toehappen.' Hans: 'Iedereen heeft zijn taak. Ik zorg voor de website en foto's en René voor de soep, haha!'

De mannen betreden wekelijks een van de drie oefenruimtes in Neede. 'Cry Wolf Blues Band is een uit de klauwen gelopen hobby', zegt Bosco. 'We hebben vroeger allemaal in

bandjes gespeeld, maar zijn daar op een gegeven moment mee gestopt. Maar ach, je gaat weer naar concerten toe en dan gaat het weer kriebelen. Het blijft toch een oude jongensdroom. Voor we het wisten, stonden we weer overal te spelen. Ik heb dan een best aardige baan als interim-manager in de gezondheidszorg, maar muziek maken vind ik toch echt het belangrijkste.'

Opvallend is dat zowel Bosco, als Hans en René in de gezondheidszorg werkzaam zijn. Muziek maken is voor hen bedoeld als pure ontspanning. René: 'Als Bosco een mindere dag op zijn werk heeft dan hoor ik dat hier wel aan de manier waarop hij aan zijn snaren zit te plukken. Het is maar goed dat ie basgitaar speelt, want van gitaarsnaren was niets overgebleven. Dan staat ie eraan te trekken, daar word je beroerd van!' Hans: 'We hebben allemaal een fulltime job. Soms levert dat wel wat stress op. Muziek maken is een prima uitlaatklep. De weegschaal moet in evenwicht zijn hè: yin en yang.' René: 'Een biertje is beter dan yin en yang. Aan die komedie doe ik niet mee!'

WONDEREN

Hoe komen drie mannen uit drie van die grote steden nou in het pittoreske Neede terecht? René: 'Ik las een advertentie van Dirk's Drum Service, kortweg DDS. Hij heeft ook een soort ANWB-toestand voor drums, dus belde ik hem een keer op om langs te komen in Apeldoorn. Toen heeft hij mijn kit onder handen genomen. Hij wees ons op een prachtige oefenlocatie in Nee-





**'HET PLAFOND ZIT
ER NOG IN, DAT IS
WEL HEEL GEK'**

VLNR Bosco Streumer (bas en zang), Hans Morelis (gitaar en zang) en René Heus (drums)

DE OEFENRUIMTE

Naam: JM Music Factory

Adres: Industrieweg 13, 7161 BX, Neede

Website: www.jm-musicfactory.nl

Openingstijden: 18.30 - 22.45 uur

Prijzen: € 75,- per maand voor vier à vijf sessies van vier uur

Bekende gebruikers: Frans Bauer, Thomas Berge

Bijzonderheden: DDS, een drumwinkel en tevens een soort drumwagenvacht, bevindt zich in het gebouw. Drumstellen en onderdelen zijn dus altijd binnen handbereik. Er is een kleine 'kantine' met koffiezetapparaat aanwezig.

BACKLINE CRY WOLF BLUES BAND

HANS: Gitaren: Fender Stratocaster American Standard, Gibson Les Paul, G&L S-500 en Gibson SG. Versterkers: Marshall JCM2000 Triple Super Lead 100W, London City Bulldog 100W en 2 x Marshall 1960-kabinet met 4x12"-speakers. Effecten: Digi-Tech DigiDelay, Fulltone Full-Drive 2 Mosfet, Zoom G3, Hardwire SC-2 Valve Distortion, Hardwire HT-2 Chromatic Tuner en een Dunlop JH1 Jimi Hendrix Wah. Draadloos systeem: Sennheiser ew 100 G2. Microfoons: Shure PG58 voor zang en Shure PG57 voor gitaarkabinetten.

BOSCO: Basgitaar: Gibson Thunderbird, Warwick Fortress One, Fender Jazz, Fender Precision (fretloos) en Hohner Streumer Signature. Versterkers: 2 x Hartke HA 3500 350W, Behringer Racktuner, een VX115- en een VX410-kabinet. Effecten: Hartke Bass Attack, Ashdown Envelope Filter, Boss CEB-3 Bass Chorus, Electro-Harmonix Octave Multiplexer, Korg Tone-Works AX10B, Behringer-expressiepedaal en een Dunlop Cry Baby Bass Wah. Draadloos systeem: Samson Bass Wireless Airline. Microfoons: Shure PG58 voor zang en een Technica ATM25 en Sennheiser MD21U voor de kabinetten.

RENÉ: Drumstel: Sonor Designer met 20"-bassdrum, 8"-, 10"-, 12"- en 14"-toms, 14"-snare, Zildjian New Beat-hihat, Zildjian Paperthin 15"-crash, Zildjian Paperthin 16"-crash, Zildjian Avedis 17"-crash, Zildjian 20"-ride en Zildjian 20"-china, Pearl Double Bass-pedalen.



Jerry Mensink is eigenaar van JM Music Factory en beheert de drie oefenruimtes: 'Bandjes die echt overdag repeteerden, waren de Omega Show Band en dat soort showbands met artiestenbegeleiding. Maar die zijn bijna uitgestorven. Hier geldt het principe: wie het eerst komt wie het eerst maalt. Dat wijst zich vanzelf wel, want over het algemeen hebben bands een vaste oefentijd. Ze kunnen hier 's avonds oefenen vanaf half zeven. Om kwart voor elf 's avonds gaat automatisch de stroom van het stopcontact af. Om elf uur vliegt hier de sirene aan, dan moet iedereen eruit zijn.'

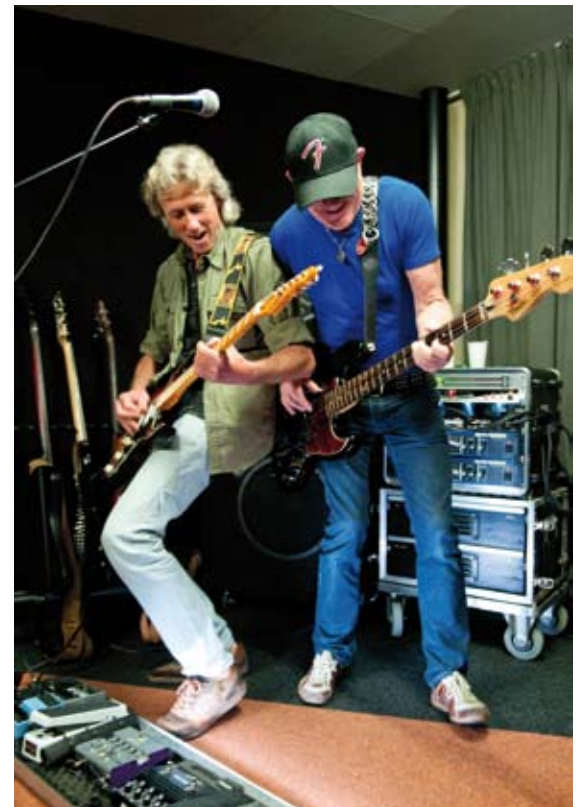
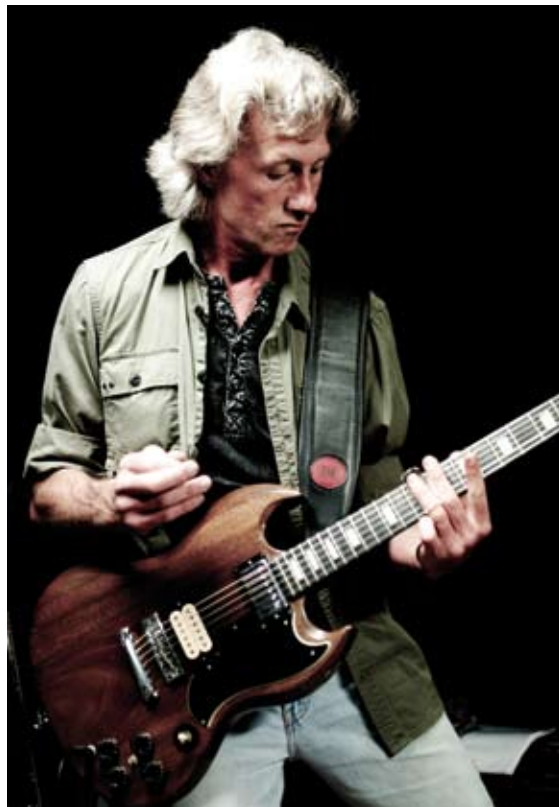
Het plafond van een van de ruimtes is helemaal aangekleed met eierdozen. 'Het eerste bandje dat hier ooit repeteerde wilde de ruimte een beetje akoestisch aankleden. Dat vond ik zo geïnteressant, dat heb ik laten hangen. Maar het isoleert geen bal. Frans Bauer, Thomas Berge en weet ik veel wie hebben wel altijd deze ruimte gekozen.' Cry Wolf Blues Band zit echter in het repetitiehok die tussen de andere twee ruimtes in zit. 'Die is wel goed geïsoleerd want dat was de tweede ruimte en die moest geluidsdicht zijn, omdat bands elkaar natuurlijk niet mogen horen.'

de. Zo zijn we met eigenaar Jerry Mensink in contact gekomen. Nu komen we hier al zo'n drie jaar sowieso elke week, minstens één avond.' Bosco: 'We wonen inmiddels allemaal in de regio. Het is hier gezellig. Er oefenen ook andere bands waarmee je af en toe praten kunt. Zo krijgen we regelmatig een adresje doorgespeeld waar we kunnen optreden. Een kantine doet wonderen!' Dat het oefenen met meerdere bands ook zijn nadelen kan hebben, ondervond de band tijdens wat eerst een heel normale oefensessie was. René: 'We hebben weleens gehad dat het geluid van een andere band uit de versterker van Hans kwam. Dat zal wel met zijn draadloze systeem te maken hebben gehad.' Hans: 'Maar verder zijn er hier nooit gekke dingen gebeurd. Het plafond zit er nog in, dat is eigenlijk wel heel gek.'

HUISWERK

Een vast oefenschema heeft de band niet. Iedereen past zich aan elkaar aan. Bosco: 'Het is natuurlijk wel zo dat Hans zingt en gitaar speelt. Dus vragen we hem altijd of hij de nummers aankan. Als dat niet zo is, gaan we door met een ander nummer.' Hans: 'Ik moet het qua toon kunnen halen. Soms speel je een nummer drie keer en is het nog steeds niks. Voor een oefensessie mailen we welke nummers we gaan doen. Als er een nieuw liedje bij zit moet je dus je huiswerk doen. Ik moet daar wel een beetje de leiding in nemen. Want als een nummer origineel in A wordt gezongen en ik kan de toonhoogte niet halen, dan moeten we de toonsoort aanpassen. Zoiets moet ik op tijd aangeven. In onze vorige band was het nog weleens het geval dat iemand zijn huiswerk niet deed. Daar kon ik me ongelooflijk kwaad om maken.'

Tegenwoordig houdt iedereen zich aan de afspraken. Bosco: 'Wij waren ook de fanatiekste muzikanten in onze vorige band. We hadden een hoger streefniveau dan de rest. Muziek maken is dan wel een hobby, maar het moet leuk zijn en er moet groei in zitten, anders is er gewoon



geen reet aan. Daarnaast moet je ontzettend veel lol hebben in optreden en oefenen en dat moet ervan afstralen.' Hans stemt in: 'Oefenen moet je blijven doen. Dat is prioriteit nummer één. Verjaardagen worden ervoor aan de kant geschoven. We zijn met zijn drieën. Dan is het makkelijker om de agenda te trekken dan in een band met zes man. Dan is er vaak iemand die niet kan.'

HERKENBAAR

Er wordt niet veel aan het bandgeluid gesleuteld tijdens een repetitie.

Hans: 'Ik streef er ook niet naar om iemands gitaargeluid na te bootsen. Ik heb liever mijn eigen geluid. Dat maakt je als band herkenbaarder en anders word je een échte coverband. We spelen natuurlijk covers, maar dan wel als Cry Wolf Blues Band.' Het trio concentreert zich liever op arrangementen, om die zo goed mogelijk in het hoofd en in de vingers te krijgen. René: 'We hebben een Tascam-opnameapparaatje waarmee we onze sessies regelmatig opnemen. Als je die opnames een aantal keer afluistert dan hoor

je terug wat er gespeeld is en waar de foutjes zitten. Soms denk je wel dat een nummer aardig wordt uitgevoerd, maar dan voelt het toch niet helemaal goed aan.' Overigens is de band van plan om met eigen werk aan de slag te gaan. Wanneer dat zal verschijnen is voor iedereen nog een verrassing. Zolang de spirit niet verloren gaat en de Amsterdam-versus-Rotterdamstrijd geen serieuze vormen gaat aannemen, moet dat helemaal goed komen. www.crywolfbluesband.nl